தனிப்பிரதி 1 அணா ஆண்டு சந்தா ரூ. 5. **REGD. NO. M. 4455.**

திராவிடநாடு

ஞாயிறு வெளியீடு.

ஆசிரியர்
C. N. அண்ணாதுரை M. A.,

"மானுறும் தன்நம்பிக்கை வளர்ப்பது நலமா?
வயப்படும் பக்தியினால் பயப்படல் நலமா?"
[கவி பாரதி தாசன்]

மலர் 1 || காஞ்சிபுரம் 2—8—42 சித்திரபானு—ஆடி 18—ஞாயிறு || இதழ் 22

முத்தமிழ் கற்றோரே!

பரதன்.

"பார்வதி! வா இப்படி! இதோபார், உடனேஉன் பிள்ளைகளை அனுப்பி, பூலோகத்திலே உள்ள புராணீகனை அழைத்துவரச் சொல்லு, வரமுடியாது என்று சொன்னால் காதைப்பிடித்து இழுத்துவரச் சொல்லு". என்று கடுங்கோபத்துடன் சிவபெருமான் கூறினது கேட்டு, பார்வதி பயந்து நிற்க, நாரதரின் தம்பூரு கீழேவிழ, நந்தியின்வால் சுழல, கைலாயமே கலங்கி விட்டது. மயிலேறி முருகன், பூலோகம் சென்று புராணிகனை இழுத்துவந்து சிவனார் முன் நிறுத்த, சிவந்த கண்களுடன் கோபித்து நின்ற தோடுடைய செவியனைக் கண்ட புராணிகன், "அப்பனே அம்மா! ஒப்பிலாமணியே" என்று பதிகம் பாடலானான்.

"நிறுத்து உன் பாட்டை" என்றார் சிவனார்.

"என்மொழியும் வேம்பாமோ!" என்று ஆரம் பித்தான் புராணிகன்.

"வேம்புமட்டுமா! காய்ச்சிய இரும்புபோல் பாய் கிறது என் காதிலே. என்னைப்பற்றி நீ தூற்றியதும் பழித்திருப்பதும், புளுகியிருப்பதும் இவ்வளவு அவ் வளவென்று கணக்கிடமுடியுமா! என்னை நம்பும்படி செய்ய என் குணத்தைத, மணத்தை எடுத் துரைத்து, நன்னெறி போதிக்காது, என்னைக் காமு கன், பித்தன், கசடன், கபோதி, கொலைக்காரன், பிச் சைக்காரன், பேயன், என்றெல்லாம் தூற்றின உன் நாவை இப்போதே துண்டித்து விடுகிறேன். மக்க ளுக்கு என்னிடம் மதிப்பும், அன்பும் வருமாறு செய் யாதவிட்ட உன்னைக் கண்ட துண்ட மாக்குகிறேன். விடுவதில்லை இனி உன்னை" என்று வெகுண்டார்.

"பொன்னார் மேனியனே! இது என்ன புதுமை யான பேச்சு? நான் தங்களுக்குப் பக்தகோடிகளைத் திரட்டத்தானே, பலப்பல புராணம் பேசினேன்,என் பொருட்டா?" என்று புரா்ணீகன் பயந்துகேட்டான்.

"என்பொருட்டா? பேஷ்! பேஷ்! உன் பிழைப் பின் பொருட்டு" என்றார் சிவனார்.

"பிரபோ! இதே தொழிலில்தானே நான் பல காலமாக இருக்கிறேன். இன்று கோபித்துக் கொண் டால், நான் என்ன செய்வேன்? அப்படிநான் என்ன உம்மைக் குறைகூறினேன்? நீரே சகலமும், சக்தியும் நீரே, சாரமும் நீரே, பிரம்மம் நீரே, பரப்பிரம்மம் நீரே, காரியம் நீரே, காரணம் நீரே, காரணகாரியம் நீரே......................" என்று புராணம் நீரைத்துடைத் துக் கொண்டே புராணீகர்கூற, சிவனார் குறுக்கிட்டு "போதும் உன் பொருளற்ற பேச்சு, உன்பழங்கதை களை, முன்பு, மக்களின் பகுத்தறிவு இல்லாதபோது சொன்னாய், கேள்விகேட்பாடு இல்லை, உன் வயற்றுப் பாடடுக்கும் வக்கதில்லைத்தொல்லை. நானும்சும்மா இருந் தேன். இப்போது பகுத்தறிவு உதயமாகி, மக்கள் யோசனைபெற்று விட்டபிறகும் மடத்தன முகாரியை நீ விட்டபாடில்லையே! என்னைப்பற்றி என்ன எண்ணு கிறார்கள் தெரியுமா! உன்னால் வக்கவினை எவ்வளவு! ஏ! புராணீகா, உன்னால் நான்பட்டது போதும்இனிப் படமுடியாது, உன்னைச் சும்மாவிடவும் முடியாது. இதோ திறக்கிறேன் முக்கண்ணை" என்று முனிந் தார் சிவனார்.

புராணீகன் சிரித்துவிட்டு "மகேஸ்வரா! முக்கண் என்பதும் நான் கட்டிவிட்ட கதைதானே! திறக்கி றேன் என்கிறீரே" என்றான்.

"பார்த்தாயா! உன் புளுகைக் கேட்டுக்கேட்டு நான்கூட ஏமாந்து விட்டிருக்கிறேன், மூன்று கண் இருப்பதாகவே நான் எண்ணிக்கொண்டேன். அது கிடக்கட்டும், என்னை நீ ஏன் தூற்றினாய்? அதற்குப் பதில் சொல்லு" என்று கேட்டார்.

"போற்றினேனேயன்றி தூற்றினேனில்லையே". என்று புராணீகன் புலம்பினான்.

"எவ்வளவு நெஞ்சழுத்தம்! நான் சின்னஞ்சிறு பாலகனைக் கொன்று எனக்குக் கறியாக்கி உணவ ளிக்கச் சொல்லி சிறுத்தொண்டனைக் கேட்டேன், அவனும் அதுபோலவே செய்தானென்று சொன்னா யே அதுபோதாதா என்னைத்தூற்ற! நான் அவ்வளவு கொடியவனா, ஈவு இரக்கமற்றவனா, பேயா, பூதமா, பிசாசா, பிள்ளைகுட்டி பெறாதவனா, பிள்ளைக்கறி கேட் டேனென்றாயே, அதுகேட்ட மக்கள் என்னை எவ்வ ளவு கொடியவன் என்று கருதியிருப்பார்கள், எவ்வ ளவு பயந்திருப்பார்கள்?" என்றுபரமன் பதறினார் கேட்டுக்கொண்டே.

"சீராளா! சீராளா! என்று சிறுத்தொண்டன் அழைத்ததும், பிள்ளைமீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்து

வந்துவிட்டதாகத்தானே கடைசியிலே கதையை முடித்தேன்" என்று புராணீகர் சமாதானங்கூறினார்.

"வெகுநன்று, பிள்ளை உயிர்பெற்றது இருக்கட்டும், பிள்ளைக்கறி கேட்டதாகக் கூறினாயே, அது எவ்வளவு பேதமை! பக்தன் ஒழுக்கமுள்ளவனாக, பிறருக்குக் கேடுசெய்யாதவனாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கட்டளையிடலாம், அதன்படி பக்தன் நடக்கிறானா என்று பரிசோதிக்கலாமே யொழிய, அவன் பிள்ளையை அறுத்துச் சமையல்செய்யும்படி கேட்பதா! நான் அவ்வளவு கொடுமைக்காரனா! அதுமட்டுமா சொன்னாய், அறிவிலி! மற்றோர் பக்தனைப் பரிசோதிக்க அவன் மனைவியைக் கேட்டேனென்று கூறினாய், அந்த வல்லாளனும் அனுப்பிவைத்தான் என்று கூசாது சொன்னாயே, இதுதகுமா? நீ சரியாக உன் கடமையைச் செய்கிறாயா என்று பரிசோதிக்க வேண்டுமானால், நான் உன் கடமையை எப்படிநிறைவேற்றுகிறாய் என்றுபார்ப்பேனா, உன் பிள்ளையை அறுக்கச் சொல்வதா, பெண்டைக் கேட்பதா! யாரோ ஒரு ராஜனுக்குப் பன்றிகளை மந்திரிகளாக்கினேன் என்றும்மந்திரிகளின் மனைவிமார்களை பன்றிமந்திரிகளுக்கு பெண்டாக்கினேனென்றும் சொன்னாய், இது எவ்வளவு அயோக்யத்தனம், அக்ரமம். இவ்விதமான சேட்டைகளா நான் செய்கிறேன்? இப்படிச் செய்பவர் எமது சிவனார், அவரை வணங்குங்கள் என்று சொன்னால், மானமும் புத்தியும் உள்ள ஓர் ஆள் என்னைவணங்குவானா! என்விலாசத்தைத் தெரிந்து கொண்டு வந்து விலாவிலே குத்துவானே!" என்றார் சிவனார்.

"அந்த ஆயிரம் ஆண்டு விஷயத்தைக் கேளுங்கள்" என்று பார்வதியம்மையார் சிவனாரிடம் மெதுவாகக்கூற, கோபத்தால்குதித்து சிவனார், "புராணீகா நான் ஆயிரமாண்டுகள் அன்னாகாரமின்றி பார்வதியுடன் படுத்துக்கிடந்ததாக ஓர் பெரும் புளுகு பேசினாயே, அதைக்கேட்ட மக்கள் என்னைப்பற்றி எவ்வளவு கேவலமாக மதித்திருப்பார்கள், பார்வதியை எவ்வளவு பழித்திருப்பார்கள், இப்படியுஞ் சொல்வதா! இது எம்மைப்போற்றும் முறையா?" என்று கேட்க புராணீகன் பயந்து கீழே விழுந்து புரண்டு "என் பிழை பொறுத்தருள்க! இனி நான் விட்டேன் இத்தொழிலை" என்று வேண்டிக்கொண்டு நிற்கையில், "இனிப் புராணங்களைக் கொளுத்தி அதிலே உன்னைப் போட்டுப் பொசுக்கும்படி உத்திரவிட்டுவிட்டேன். அதை மாற்றமாட்டேன்" என்று சிவனார் சினந்துகூற சித்தம்சோர்ந்த புராணீகன் செய்வதேதென்று தெரியாது மந்திமுகமும், ஆந்தை விழியுங் கொண்டு நின்றான்.

நிலைகுலைந்து நின்ற புராணீகன் அடியற்றபனைபோல் அரனடியில் வீழ்ந்து "மாபாதகமும் தீர்த்த மகேசுவரா! மன்னித்தருள்க!" என்று இறைஞ்ச, பிறைசூடி இடிபோல்சிரித்து "ஏடா! மூடா! தாயைப் புணர்ந்தோனை நான் மன்னித்தேனென்று புளுகி, மாபாதகங் கூறியதுமன்றி, என் எதிரிலேயுமா கூறத் துணிந்தாய், இதோ பிடிசாபம்" என்று கூவினார். இதற்குள் பூதகணங்கள் வந்துநின்றன.

"தீமூட்டி விட்டீர்களா!" என்று சிவனார் கேட்டார்.

"தேவதேவா! முப்புரமெறித்த காலையில் மூண்டதேபோல் தீமூண்டு விட்டது" என்றன பூதகணங்கள். "முட்டாள்களே! முப்புரமாவது நான் எறிப்பதாவது. அதுவும் இந்தப் புராணீகன் கட்டியகதை" என்று கூறிவிட்டு, "தூக்கிப்போடுங்கள் தீயில்" என்றார்! ஆ! ஐயோ! அரகரா! மஹாதேவா! ஐயோ" என்று புராணீகர் அலறினார்.

* * * * *

"லேகியம், லேகியம் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த அபினியைத்தின்று, மயக்கமுண்டாகி, இப்படி, தெருசிரிக்கும்படி, பிதற்றுகிறீரே மானம் போகிறது, எழுந்திருங்கள்." என்று புராணீகனின் மனைவி, பிதற்றிய புராணீகனைத்தட்டி எழுப்ப, புராணீகன் எழுந்து "அடசனியனே! இவ்வளவும் கனவுதானா!" என்று கூறிக்கொண்டே சிரித்தான். "என்ன கனவு? ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்" என்று மனைவி கேட்க, புராணிகன், "வேடிக்கையான கனவு கண்டேனடி வள்ளி! கைலாயம் போனதுமாதிரியும், சிவபெருமான் என்மீது கோபித்துக்கொண்டு, நெருப்பிலே தூக்கிப்போடும்படி பூதகணங்களை ஏவினமாதிரியும், கனவுகண்டு, கூவினேன்" என்றார் "எனக்குத்தெரியும் இதுவும் நடக்கும் இதுக்குமேலும் நடக்கும். ஊத்துக்காட்டானுக்குப்போடவேண்டிய பூஜையைச் செய்யாத குற்றம் இது" என்றாள் புராணீகன் மனைவி. ஓஹோ! புதுப்புடவைக்கு அடிபோடுகிறாயா, என்றுகூறிவிட்டு, புராணீகர் புறக்கடைபோனார்.

* * * * *

"தீர்ந்ததா! இதுஎன்ன கதையா, கட்டுரையா, கதம்பமா, காமிக்கா? என்று இதனைப் படித்துமுடித்த வீரனைக் கேட்டேன்.

"இதுகதையல்ல! நான் மதுரையிலே அரங்கேற்றப் போகும் "மதியேகதி" என்னும் நூலிலே ஒரு பகுதி" என்றான்.

"மதுரையிலே, நீ நூல் அரங்கேற்றுகிறாயா! இப்போது படித்தது மதியேகதி என்பதா? இதுஎன்ன வீரா, விந்தை!" என்றேன் நான்.

"இது விந்தையோ! நானாவது புராணீகனின் புளுகை வெளிப்படுத்தி, ஒரு முழுமுதற் கடவுளுக்கு இத்தகைய மூடக்கதைகள் பிடிக்காது என்பதைஎடுத்துக்காட்டி, ஆஸ்தீகத்தின்மீது படர்ந்துள்ள அழுக்கைப்போக்கும் அன்புகலந்த நோக்குடன் இந்நூல் இயற்றினேன். உண்மையிலேயே சிவனார், புராணீகனைக்கண்டால் சீறமாட்டாரா, நெருப்பிலிடுமென்றுரைக்காரா! உண்மையாகவே ஒவ்வோர் புராணீகரும், தாம்பாராயணம் செய்யும் நூல்கள், புளுகு மூட்டைகள் என்பதைத்தெரிந்து கொள்ளாமலா இருக்கிறார்கள்! என் நூலிலேவரும் புராணீகன் அபினி தின்பவன், ஆகவே கெட்ட கனவு கண்டு கூவுகிறான்! எனவே இந்த எனது புதுநூல், இயற்கைக்குப் பொருத்தமானது, உண்மை ஆஸ்தீகத்தின் உறைவிடம், மதியே மக்களுக்குத் தேவை என்பதைவிளக்குவது. இதற்கு நீ குறைகூறினால், நான் என்னசொல்வது. கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், இராமாயணாதி இதிகாசங்கள் ஆகியவைகளைக் காட்டிலும், நான் கூறினதிலே, ஆபாசமோ, அண்டப்புளுகோ இருப்பதாக எடுத்துக்காட்டுபவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் இனாமளிப்பேன்" என்றான்.

"கதையும் கற்பனையும் கிடக்கட்டும் காரியத்தைக் கூறு" என்றுகேட்க, வீரன் விளம்புகிறான்.

"கேள் பரதா! மதுரையிலே ஆகஸ்ட் 1, 2, 3ல், முத்தமிழ் மாநாடு கூட்டுகிறார்கள். இயல், இசை, நாடகம் என்று முப்பிரிவு. முத்தமிழ் கற்றோர் கூடுகின்றனர். அவர்களிடையே சென்று, நான் உனக்குப் படித்துக்காட்டிய நூலைப்படித்துக்காட்டி, "ஐயன்மீர்! எனது நூலுக்குச் சாற்றுக்கவி தருவீர் எனக்கேட்கப் போகிறேன். இதற்கா! இதுஎன்ன கேலிக்கூத்து என்றுகேட்பர். அப்படியானால் தரவேண்டாம் ஆனால், தமிழ் நூற்கள் என்று, விளக்கவுரை, விருத்தியுரை, அரும்பதஉரை, பொழிப்புரை, என்ற ரூபங்களோடு வெளிவந்துள்ள, புராணங்களை நீங்கள் ஒதுக்கித்தள்ளப் போகிறீர்களா என்று கேட்பேன். "ஓங்காரச்சொரூபத்தின் ஒய்யாரத்தை மெய்யாரமாகக்கொண்ட அந்த நூற்களைச்குறை கூறலாகாதே" என்றுரைப்பர்.

(9ம் பக்கம் பார்க்க)

ரோமாபுரி ராணிகளின் லீலா விநோதம்!

வீனஸ்

"தேவீ! அந்தத் தங்கத்தட்டுகளை எடுக்கட்டுமா? வைரம் இழைத்த வட்டில்கள் வேண்டாமா? முத்து மாலையை அணிந்துக்கொள்ள வில்லையா? முகத்திலே ஏனம்மா சோகம்!"

"வேலையைப்பாரடி, வீண் விளையாட்டு வேண்டாம். எரிகிற நெருப்பிலே எண்ணெயை ஊற்றுகிறாள், இவளொரு தொல்லை"

"இது என்னம்மா இவ்வளவு சலிப்பு? கரும்பு தின்னக் கூலிகேட்பார்களோ! ரோம் சாம்ராச்ய சக்ரவர்த்தியின் பட்டமகிஷியாகப் போகிறீர்கள், என்னமோ, முட்பிப்பாயிலே உருளப்போவதுபோல முகத்தைச் சுளித்துக்கொள்வதும், பெருமூச்செறிவதும், பேச்சிலே கனல் கலப்பதுமாக இருக்கிறீர்கள்."

"கரும்பு தின்னப்போகிறேனா! அடி! சுபோதிபே எனக்கு நடக்கப்போவது கலியாணமாம், நான் களிப்படைய வேண்டுமாம்! கண்ணில்லையா! உனக்குக்கருத்து இல்லையா! பெண்ணில்லையாடீ! புத்திகிடையாதா? பேசாமல் உன் வேலையைப்பார்."

"சகசமான சலிப்புத்தானம்மா இது. கலியாணம் என்ற உடனே முதலிலே பெண்கள் இப்படித்தான் சலித்துக்கொள்வார்கள். கூச்சமிருக்காதா? பிறகு பார் அவர்கள் அடையும் ஆனந்தத்தை."

"ஆனந்தம்! எனக்கா? ஏனடி தோழி! அந்தக் கிழட்டுக்காமுகனிடம், நான் ஆனந்தமா பெறப்போகிறேன்? கனவு காண்கிறாய்."

"முப்பத்தைந்து வயதுதானே அவருக்கு, அவர் கிழவரா?"

"நான், பதினேழு வயது. தெரியுமா? இந்த ரோம் சாம்ராச்யத்தின் கிளிபோல் வளர்ந்தேன், இனி அந்தப் போகப் பூனைக்கு இரையாகப் போகிறேன், இதுவே என் வாழ்வு."

"பார்த்தியன் மன்னரை முறியடித்த தீரன்! பாரோர் மெச்சிடும் வீரன்! ஊரெங்கும் புகழ்பெற்ற உதாரன்! மங்கையர் மனமகிழும் அலங்காரன்! மார்க்கஸ் அரீலியசின் தோழன்! வீராதிவீரன் வீரஸ் உன்னைத்திருமணம் செய்துகொள்ளப் போகிறார், உனக்கு ஏன் விசாரம்! ஆகா! உனக்குக் கிடைத்துள்ள பாக்கியம் தமக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்கும் நங்கையர் எத்தனையோ, அரண்மனைகளில் இருக்கின்றனர். மகான் மார்க்கஸ் அரீலியசின் மகளே! உனது மனதிலே வீணான விசாரம் கொள்ளாதே. உன்னை மாலையிடப்போகும் மாவீரன், மதுவையும் மங்கையையும் இனிமறப்பான். உன்னைக்கண்டபிறகு, பிரியான். உன் அழகொளி அவனது கண்களைத் திறக்கச் செய்யும். இப்போது ஏதோ ஆடிப்பாடிக் காலங்கழிக்கிறான் என்றபோதிலும், உனது மதிமுகத்தைக் கண்டதும், அவன் நீயே கதியென்று கூறி உன்னிடம் தஞ்சமடைவான்"

"தஞ்சமடைவானாம்! குடியும் கூத்தியும் புடைசூழவீற்றிருக்கும் கோணற் சேட்டைக்காரன், என்னை ஒரு விளையாட்டுப் பொம்மை என்று கொள்வானேயன்றி, மதியான். அரண்மனைக்குள் நுழைய அவனுக்கோர் அனுமதிச்சீட்டுதான்! அவ்வளவே!"

"ஆயாசம் வேண்டாம் அரசகுமாரி! அலங்காரங்களை முடித்துக்கொள். மன்னன் பிரயாணத்துக்குச் சித்தமாகிவிட்டார்: கொடிகட்டியதேர் மாளிகைவாயிலிலே தயாராக நிற்கிறது. காற்றுடன் போட்டியிடும் புரவிகள், காலைத்தட்டுகின்றன. காவலரின் முரசுகேள்! புறப்படு, புறப்படு! திருமணம் முடிந்ததும், உனது சந்தேகமும் சஞ்சலமும் பகலோன் முன் பனிபோல் பறக்கும்."

"ரோம் சக்ரவர்த்தியின் சிங்கார மாளிகையின் அந்தப்புரத்திலே, **மார்க்கஸ்** அரீலியசின் மகள், லூசில்லாவுக்கும், அவளது சேடிக்கும் இந்தச் சம்பாஷணை நடக்கிறது. மார்க்கஸ் அரீலியசுடனிருந்து ஆட்சிபுரியும் **வீரஸ்** என்பானுக்கு, லூசில்லாவை மணம்செய்து கொடுக்க மன்னன் தீர்மானித்தான். வீரஸ் அது போது **ஆண்ட்டியாக்** நகரிலே, ஆபாசமான களியாட்டங்களிலே மூழ்கிக்கிடந்தான். **பார்த்தியன்** எனும் இனத்தவரை அடக்க, பெரும்படையுடன் ரோம் நகரை விட்டுப்புறப்பட்ட, வீரஸ், இரணகளத்துக்குப் படைகளை அனுப்பிவிட்டு, ரமணிகள் களத்திலே தன் முழுத்திறனையும் காட்டிப் போர்புரிந்துகொண்டிருந்தான். ரோம் சாம்ராச்ய கீர்த்தியை நிலைநாட்ட, வீரர்கள், வேலும் வாளும்கொண்டு வெஞ்சமர் புரிந்து நிற்க, வீரஸ், விடியுமட்டும் விதவிதமான கேளிக்கையில் மூழ்கிக்கிடந்தான். போர்க்களத்திலே இருதயத்திலே ஈட்டிபாய்வதால், ஆ! ஐய்யோ! என்று வேதனைக் குரல் கிளம்பிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப்படைகளை ஏவியமன்னனின் கூடாரத்திலோ, கோமளவல்லிகளின் கீதம், குடிவெறிக்குளறல், காமச்சேட்டைச் சத்தம், கிளம்பியபடி இருந்தது. போர்க்களத்திலே மண்ணிலே இரத்தம் புரண்டோடிற்று! மன்னன் கூடாரத்திலே மங்கையர் மடியிலே மதுக்கிண்ணங்கள் உருண்டதால், அவர்தம் ஆடை நனைந்தது! உயிரிழந்தவர்கள் உருண்டுகிடந்தனர் களத்திலே! வீரசின் வெஞ்சமர்க்களத்திலே, போதை தாங்காது பலபூவையர் புரண்டுகிடந்தனர்! பிடி! அடி! விடாதே! என்று ரோம் சாம்ராச்ய கீர்த்தியைத் தங்கள் வாள்முனையினால் தீட்டமுனைந்த வீரர்கள் அங்கு கூவினர். "ஆடு! பாடு! போடு!" என்ற ஆனந்த அமளியே காமக்காட்டிலே பேசப்பட்டன. "மன்னன் வாழ்க! மாற்றார் ஒழிக! ரோம்வாழ்க!" என்று ஆரவாரித்தனர் ரோம் சாம்ராச்யப்படையினர்! "மதுவாழ்க! மங்கையர் வாழ்க! மதுராகீதம் வாழ்க!" என்று ஆலாபனம் செய்தான் மன்னன்.

வீரஸ், வீணாட்டம் ஆடிக்கொண்டிருக்கையிலே, ரோம் வீரர்கள் போரிட்டு, **பார்த்தியன்** இனத்தவரை முறியடித்து, ரோம்சாம்ராச்ய கீர்த்தியை நிலைநாட்டினர். போர்முடிந்ததே யொழிய, வீரசின் களியாட்டம் முடிந்தபாடில்லை, ஆண்டியாக் நகரிலே ஆனந்தமாக ஆடிக்கிடந்தான்.

மார்க்கஸ் அரீலியசின் மனம் புண்பட்டது. வீரசின் செயல்பற்றி மக்கள் கேலிசெய்வதுகண்டு மனம் வெதும்பினான். வீரசின் சேட்டைக்குக் காரணம், அவன் மணம் செய்துகொள்ளாதிருப்பதே என்று எண்ணித் தன்மகள் லூசில்லாவை, அவனுக்குத் திருமணம் செய்விக்கத் தீர்மானித்து, மகளை அழைத்துக்கொண்டு, நேராகவே ஆண்டியாக் நகர் போகப்புறப்பட்டான். புள்ளிமான் துள்ளி விளையாடும் போன்றிருந்த மன்னன் மகளை, புலிபோல் காமக்காட்டிலே திரிந்துகொண்டிருந்தவனுக்கு மனைவியாக்க மன்னன் தீர்மானித்தது, பொருத்தமாமோ!

லூசில்லாவுக்கு, மனதிலே சோகம் மேலிட்டது. மன்னனின் கட்டளையையோ மீறமுடியாது. தோழியர் அலங்காரம்செய்துகொள்ளத் தூண்டினர். லூசில்லாவுக்கோ அது பிடிக்கவில்லை. அரைமனதுடன் புறப்பட்டாள். ஆண்டியாக் நகர் நோக்கி பரிவாரத்துடன் மன்னனும் அவன் மகளும், சென்றனர். குறும்புக்காரர்கள் சிலர், "வீரஸ், வெற்றிவிழாக் கொண்டாடுவதைத்தடுத்து, அந்தப் பெருமையைத்தான் பெறவே மார்க்கஸ் அரீலியஸ், சூதுசெய்கிறான்" என்றுபேசவே, பாதிவழிசென்ற மன்னன், மகளை மட்டும் பரிவாரத்துடன் ஆண்டியாக் நகருக்கு அனுப்பிவிட்டு, ரோம் திரும்பிவிட்டான்.

ஆண்டியாக் நகரிலே வீரஸ், போகத்திலே புரண்டு கொண்டிருக்கையிலே, மன்னனின் மகள் தன்னை மாலையிடவருவதாகத் தூதர் கூறக்கேட்டு, "இது என் புதுத்தொல்லை?" என்று சலித்துக்கொண்டு ஆண்டியாக் நகருக்கு அவள் வருவதற்குள், நானே செல்கிறேன் என்று கூறி, எபீசஸ் நகருக்குச்சென்று, அங்கு திருமணத்தை முடித்துக்கொண்டான். திருமணம் முடித்துக்கொண்டதும், பழய நடவடிக்கையை மறக்கவுமில்லை. குலுக்குநடைக்கோமளவல்லிகளுடன் கொஞ்சியும், மதுக்குடத்தை முத்தமிட்டும், மலரணை மீதுபுரண்டு, கீதமும் நடனமும் கேட்டும் கண்டும் போகத்தில்புரண்டுகொண்டுமிருந்தவனுக்கு பதினேழு வயதுப்பாவை, ஓர் பூங்கொடிபோல் தோன்றினாள். "இவள் ஓர்விளையாட்டுப்பொம்மை! சரசக்காரியாகாள்" என்று கருதினான். லூசில்லா அழகற்றவளல்ல! பொன் மேனியள்! மலர்முகப! மதுரமொழிக்காரி! அவளை அவன் சிறுமி என்று கருதினான், அவனை அவள் கிழட்டுக்காமுகன் என்று கருதினாள். இருவரும் மனமொத்து வாழவேண்டுமென்று எண்ணின மன்னன், தனது கடமை தீர்ந்து விட்டதென்றுகருதி, வேதாந்தம்படிக்கும் வேலையிலே மும்முரமாக ஈடுபட்டான்.

ஆண்டியாக நகரிலே, வீரஸ் வினோதக்களியாட்டத்திலே மூழ்கினான். லூசில்லா, மனம் புழுங்கி வாழ்ந்துவந்தாள். ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்தனர். லூசில்லாவை மணம் செய்துகொண்டதால், ரோம் சாம்ராச்யாதிபதி என்ற பட்டம் நிலைத்தது, மார்க்கஸ் அரீலியசின் மனம் மகிழ்ந்தது, அது போதும் என்று வீரஸ் தீர்மானித்தான். நறுமணம் கமழும் மலர்போல் விளங்கிய லூசில்லா, தனது இன்பவாழ்வு, வீரஸ் எனும் நச்சரவால் நாசமாகுமோ என்று அஞ்சி ஆயாசமுற்றாள்.

வீரஸ், ரோம் திரும்பநேரிட்டது. ரோம் என்ற உடனே, லூசில்லாவுக்குக் குதூகலம் பிறந்தது. இந்த ஆண்டியாக்கிலே அவதிப்படுவதை விட்டு, ரோம்நகர் சென்றால், பழயதோழியர்களைக்காணலாம் என்று கருதினாள். ரோம் வந்துசேர்ந்தனர் இருவரும். வீரஸ் வழக்கப்படி, குடிகூத்தியைத்தழுவினான். லூசில்லாவின் அழகொளி ஆணழகருலகிலே வீசிற்று! அவள் பாப்பியமணம், காதலரை இழுத்தது. அவளது புன்சிரிப்பெனும் பாணம், காளைகளின் உள்ளத்தைத் தாக்கிற்று. லூசில்லா மனதுக்கிசைந்த மணாளன்யார் என்று கண்டுபிடிக்க, உல்லாச உலகிலே நுழைந்தாள். "இன்பமாக வாழஇவருக்குள்ள உரிமைஎனக்குக்கிடையாதா! என்னை அவருக்குப்பிடிக்கவில்லை, எனக்கோ அவர் வேம்பு! அவர் உலகுவேறு, என் உலகை நான் சிருஷ்டிப்பேன். நான் அழகும் இளமையும் ததும்பும் பொற்குடம்! யார்விரும்பார் என்னை" என்று எண்ணினாள், இங்குமங்கும் கண்களைச் செலுத்தினாள், இளையோரை வாட்டினாள், பலர் உள்ளத்திலே விரகதாபத்தைமூட்டினாள்! வீரஸ், இறந்தான்! லூசில்லா விதவையானாள்! விதவைக்கோலத்தை அதிகநாட்கள் விட்டுவைத்தானில்லை மன்னன். இரண்டாவது புருடனைத்தேடிப்பிடித்தான். அவன் மன்னன் மனதுக்குப்பிடித்தமானவன், கல்விமான், ஆழ்ந்தகருத்தும் நற்குணமும், பொருந்தியவன். வயதானவன்! வீணாட்டமாடுபவனல்ல. விவேகி. முகமோ சோகபிம்பம்! அத்தகைய பாம்பியானஸ் லூசில்லாவை மணந்து கொண்டான். இந்தச்சோடியும் துளியும் பொருத்தமானதல்ல. முன்பு இருந்ததைவிட, லூசில்லா உலக வியவகாரங்களை நன்கு தெரிந்துகொண்டாள். எனவே, சோகமுகபுருடன் வருவதைப்பற்றி அவள் வருந்தினாளில்லை. காதலர்கூட்டம், களிப்பூட்டக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். லூசில்லாவைச் சுற்றித்திரிந்து கொண்டிருந்தவர்களிலே இளையோனும், அழகனும், சீமானுமான க்வாட்ரடஸ் என்பான, லூசில்லாவை வென்றான்! அவர்களின் ஆனந்தவாழ்வு, ரோம் நகரமெங்கும் தெரிந்துவிட்டது. தெரிந்தால் என்ன?

இதற்குள் லூசில்லாவிற்கு மற்றோர் தொல்லை வந்தது. அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ள அவள் அனுஷ்டித்த முறை, ரோம் மக்களின் மனதைத் திடுக்கிடச் செய்து விட்டது. யாது அச்செயல்!

லூசில்லாவுக்கோர் அண்ணன், பெயர் கமோடஸ். கமோடசின் மனைவி கிரஸ்பினா. தர்பாரிலே கிரிஸ்பினாவுக்கே சகல மரியாதையும் செய்தனர், காரணம் கமோடஸ் களிப்புற வேண்டுமென்பதற்காக. கமோடசே, பட்டத்துக்குரிய இளவல்! எனவே அவனது காதலிக்கே மரியாதை கிடைத்தது. இது கண்ட லூசில்லா பொறாமை கொண்டாள், யோசித்தாள். 'கமோடசின் காதலிக்குத்தானே மரியாதை கிடைக்கிறது, சரி நானே அந்தக் காதலியாகி விட்டால், தர்பாரிலே எனக்கு மரியாதை செய்யாது போவார்களா?" என்று எண்ணினாள். அண்ணனாயிற்றே என்று தயங்கவில்லை. அவன்மேல் விழுந்து கொஞ்சினாள். அவனும் தங்கையின் தங்கத்தேகத்தைத் தடவிக்கொடுத்தான். அக்ரமமான காரியம் நடக்கலாயிற்று.

இதற்குப் பிறகும், லூசில்லாவின் மனம் நிம்மதியடையவில்லை. கமோடஸ் செத்து, கிரிஸ்ப்பினாவின் கர்வம் அடக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானித்து, தன் காதலனிடம் முறையிட்டாள். அவன் பணத்தை வாரி வீசினான், கொலையாளி கிடைத்தான். அவனே மார்க்கஸ் அரீலியஸ், நாடகசாலைக்குப் போகும் வழியிலே கட்டாரி கொண்டு மிரட்ட, கொலையாளியை, மன்னனின் வேலையாட்கள் பிடித்துக்கொண்டனர்.

இந்த விஷயம் நகரமெங்கும் பரவவே, லூசில்லா மீது வெகுண்டனர் மக்கள். லூசில்லா காப்ரேதீவுக்குத் துரத்தப்பட்டாள், அங்கு கொல்லப்பட்டாள்.

முஸ்லிம் லீக் பொதுக்கூட்டம்

பிறையாறு

26—7—42 ஞாயிறு மாலை 5 மணிக்கு இவ்வூர் பெரிய பள்ளி ரூமன் ஆலி ஜனாப் நெய்னா மரைக்காயர் தலைமையில் ஓர் பொதுகூட்டம் கூடியது அது காலை இளைஞர் M. முஹம்மது அபூபக்கர் மரைக்காயர் அவர்கள் தற்கால முஸ்லிம்களின் நிலை என்பதுபற்றி பேசிபின் தஞ்சை ஜில்லா முஸ்லிம் லீக் உபகாரியதரிசி வவ்வாலடி ஜனாப் M. A. ஷம்சுத்தீன் சாஹிப் அவர்கள் சுமார் 3 மணி நேரம் வரை முஸ்லிம் லீக்கும் நமது கடமையும் என்பது பற்றி பேசுகையில் லீக்கில் சேரவேண்டிய அவசியத்தையும் பாக்கிஸ்தான் திட்டத்தை விளக்கியும் ஆச்சாரியார் வெளியேற்றம் பற்றியும் காங்கிரஸின் கபட சூட்ச்சிகள் பற்றியும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் பேசினபின் நன்றி கூறலுடன் 8 மணிக்கு கூட்டம் இனிது முடிவுற்றது.

அச்சுமுறிந்த வண்டி! 7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இதனை நன்குணர்ந்தே சர் ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ் அமெரிக்கமக்களுக்குத் தமது ரேடியோச் சொற்பொழிவிலே, காந்தியாரின் இயக்கம் அடக்கப்படும் என்று தெளிவாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்,

சர், கிரிப்ஸ், காந்தியாரின் மண்குடிசையிலே தங்கினார், கதர் அணிந்தார், கைராட்டை சுற்றினார், 'ஜனகணமன' பஜனையில் கலந்துகொண்டார் என்றெல்லாம் கூறிப் பூரித்தகாங்கிரசார், சர். கிரிப்ஸ் காந்தியாரைப்பற்றி, அமெரிக்கருக்குக் கூறியிருப்பதனைக்கேட்டு, மனம் துவண்டு போயிருப்பர், பாபம்!

காந்தியாரின் குடிசைக்கு வருபவர்களிலே பலர், அவரையும் அவரது நிலையையும் நினைப்பையும் நடவடிக்கைகளையும் படமெடுக்கவே வருகிறார்கள் என்பதைக்காங்கிரசார் தெரிந்துகொள்ளாமல், வருகிறவர்கள் வணங்கவும் வாழ்த்தவும், சீடராகவும் சேவை புரியவுமே வருகிறார்கள் என்று நம்பி ஏமாந்து போகின்றனர்.

சர். கிரிப்ஸ், காந்தியாரின் அபிப்பிராயங்கள் எப்போதும் தெளிவாக விளங்கப்படுவதில்லைஎப்போதும்முரணானதாகஇருக்கும்

இந்தமிகக் கஷ்டமான வேளையில் மிக அநீதமாக நிர்பந்தம் விளைவிக்கப்போவதாக மிரட்டுகிறார். காந்தியாரின் கோரிக்கைகளை மற்ற சக்திவாய்ந்த அரசியல் கட்சிகள் எதிர்க்கும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை'' என்று கூறியிருக்கிறார்.

உண்மையான பேச்சு! எனவேதான் காங்கிரஸ் வாதிகளின் உள்ளத்திலே, அவரது பேச்சு எரிச்சலைக் கிளப்பிவிட்டது.

''ஆங்கிலேயனே வெளியே போ!'' என்று காந்தியப்போர் இருக்குமானால், ''ஆரியரே, வெளியேபோய் விடுங்கள்'' என்பது பெரியார் தொடுக்கும் போராக இருக்கவேண்டும் என்று, நாம் முன்பே கூறினோம், அச்சமயம் கோயில்பட்டி, விருதுநகர் ஆகிய இடங்களிலே கூடிய நமது மாநாடுகளில், அத்தகையபோர் தேவையென்று ஆர்வமுள்ள இளைஞர்கள் துடித்தனர். ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் நிர்வாகக்கமிட்டிக்கூட்டம் 9-ந்தேதி நடைப்பெறப்போகிறது. அங்கு, நிலைமைக்கேற்றது என்ன என்று தலைவர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். கட்டளை பிறந்ததும், கச்சையை வரிந்துகட்டிக்கொண்டு வெளிவரத் திராவிடவீரர்கள் தயாராக உள்ளனர்!

முஸ்லீம்லீக்தலைவர் ஜனாப்ஜின்னா நிலைமையைப் பற்றிப் பரிசிலனைசெய்ய, கமிட்டியைக் கூட்டப்போகிறார். போட்டிப்போர் துவக்குவதா, என்பது பற்றி ஆங்கு பேசப்படும்.

ஆதித்திராவிடர் தலைவர் டாக்டர் அம்பேத்கார் அஞ்சாநெஞ்சுடன், ''இந்த அமளியை அடக்கித்தீர்க்கவேண்டும் என்று கூறிவிட்டார். ஆறுகோடி ஆதித்திராவிடர்கள், தலைவர் கட்டளையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டுள்ளனர். மற்றோர் ஆதித்திராவிடத்தலைவர், தோழர் ராஜபோஜர், காந்தியாரின் போருக்கு எதிரிடையாகப், போட்டிப்போர் துவக்கவேண்டுமென்று கூறிவிட்டார். சீக்கியத்தலைவர்கள், இச்சமயத்திலா இத்தகைய சண்டித்தனம்? என்று கேட்டுச் சீற்றத்தோடு அறிக்கை விடுத்துள்ளார். இந்துமகாசபைக்காரரும் இதுபோது இது கூடாது என்றுகூறி ஒதுங்கிக் கொண்டனர். எனவே, ஆச்சாரியாரும் அவரது சீடர்களும், பொதுஉடைமைக்காரர் முதலிய தீவிரவாதிகளும் அவர்களுடன் தொடர்புகொண்ட மாணவ, தொழிலாளர்க்கத்தினரும், திராவிடரும், லீகரும், ஆதித்திராவிடரும், சீக்கியரும், இந்துமகா சபையினரும், கண்டிக்கும் ஒரு போராட்டத்தைக் காந்தியார் துவக்கிக் காணப்போவது என்ன? என்று கேட்கிறோம்.

காந்தியாரின் திட்டத்தைப்பற்றி சுதேசமித்திரன் 24-ந்தேதி எழுதுகையில் ''திட்டத்திற்குத் தியாகம் அஸ்திவாரம். தியாகம் செய்யப் பலர் பக்குவப்பட்டிருக்கின்றனர், எல்லாரும் பக்குவப்படவில்லை.'' என்று காங்கிரசின் சக்திக் குறைவை எடுத்துக்காட்டி, ''நாட்டிலே குறைகளுக்குக் குறைவில்லை. கசப்புமலிந்து கிடக்கிறது. கிளப்புவது எளிது, அடக்குவது எளிதல்ல. அடக்காவிட்டால் விஷப்பரீட்சையாக முடியும்'' என்றுரைத்து, நாட்டுநிலைமையை விளக்கிவிட்டு, ஏழைநாட் எளிய காலக்ஷேமம்கூட இன்றைக்குக்கஷ்டம்! என்று சஞ்சலத்தைக்காட்டி, ''மக்களிடையே பரஸ்பரநம்பிக்கையாவது இருந்தால், சற்றுத் தைரியம் கொள்ளலாம். அதுவுமில்லை. வகுப்புமாத்சர்யம் வலுவுற்றிருக்கிறது. நல்லது சொன்னாலும், செய்தாலும், பொல்லாததாகப்படுகிறது'' என்று வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு, காந்தியாரை எச்சரிக்கிறது!

இவ்வளவையும் கவனியாமல், காந்தீயர்கள் போர் துவக்கினால், நாட்டினருக்கு, அதைஅடக்கும் சக்தி உண்டு என்பதைக் காட்டமுடியும் என்பதிலே நமக்குச் சந்தேகமில்லை. கடைசிப்போரைக் காந்தியார் துவக்கி, அவர் அடைந்த தோல்வி அட்டவணையிலே இதனையும் குறித்துக்கொள்ளட்டும். தொட்டது துலங்காத தலைவர் அவர்! துவக்கப்படும் மற்றோர் போர், பெறட்டும் தோல்வி!

சோழ நாட்டில் டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின் வெற்றி:

சென்ற 4½மாத காலமாக இங்கு நீத்தமிழ் நாடகங்களைத் திறமையுடன் நடத்திய ''முத்தமிழ் கலா வித்துவரத்ன'' டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின், எம். எஸ் பி. எஸ். சபையார். கரூருக்குப் பயணமாவதை முன்னிட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஸ்டேஷனில் கூடி டி. கே. எஸ். சகோதரர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான மலர்மாலைகள் சூட்டி வாழ்த்துக் கூறிவழியனுப்பினர். சென்ற ஒருவாரகாலமாக கம்பெனியாருக்கு, இந்த ஊர் பெரிய மனிதர்கள் பலரும் விருந்துகள் நடத்திப் பாராட்டினார்கள் (20—7—42) ல் நடந்த இராமாயணம்'' கடைசி நாடகத்தன்று உயர்திரு தாயிபால சுந்திரம் செட்டியார் அண்டு சன்சாரால் சுமார் 400, ரூபாய் மதிப்புடைய'' வெள்ளிக்கோப்பை ஒன்றும். திரு. சுப்பமணிய மூப்பனார் அவர்களால் பெரிய கெதாயுதம்'' ஒன்றும், வீ. எஸ், அண்டு சன்ஸாரால் வாளாயுதம்'' ஒன்றும் திருவாளர்கள் K. K. நீலமேகம், P. சின்னத்தம்பி நாட்டார், P. R. பொன்னுசாமி சேர்வை, S. தங்கவேலு உடையார் முதலியோரால் இந்தியா படம் பொறிக்கப்பெற்று, திராவிடஸ்தான், பாகிஸ்தான் தனிவர்ணம் தீட்டப்பட்டு ஜின்னா, பெரியார் இவர்கள் இருவருடைய உருவங்களும் செதுக்கப்பட்ட பெரிய குளோப் ஒன்றும், மற்றும்பலரால் கோப்பைகளும், கம்பெனியாருக்குப் பரிசாக வழங்கப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டில் நாடகக்கலை தோன்றியநாள் முதல் இதுவரையில் எக்கம்பெனியாருக்கும் இத்தகையபெரும் பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டதில்லையெனத் தஞ்சைஜில்லா வாசிகள் அனைவராகவும் வியந்து கூறினர்.

காஞ்சீபுரம் பண்ட்ஸ் Ltd,
காஞ்சிபுரம்
மாதம் ரூ. 25 சம்பளத்தில், நம்பிக்கையும் செல்வாக்குமுடைய ஏஜண்டுகள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் தேவை. மற்ற விவரங்களுக்கு 0—1—6 ஸ்டாம்பு அனுப்பவும்.
K. R. CHARY, B. A., Secretary.

திராவிடநாடு

ஞாயிறு] 2—8—42 [காஞ்சி.

அச்சு முறிந்த வண்டி!

சேற்றில் சிக்கிக்கொண்ட வண்டி! என்று ஆச்சாரியார் காங்கிரசை வர்ணிக்கிறார். அதைவிட்டு வெளியே தள்ளிவிட்டு, மீண்டும் அதிலே ஏறிக்கொள்ளவே, இப்போது வண்டியை விட்டுக்கீழே இறங்கினாராம்! நமக்கிருக்கும் சந்தேகம், வண்டியைச் சேற்றிலிருந்து வெளியே தள்ளும் சக்தி ஆச்சாரியாருக்கு உண்டா இல்லையா என்பதல்ல, இந்த முயற்சியே. ஆச்சாரியார் சேற்றிலே இறங்கிவிட்டால், அவரைச் சேற்றிலிருந்து வெளியே இழுத்துவிட வேண்டி நேரிடுமே! அதற்கு யார் இருக்கிறார்கள் என்பதேயாகும்,

உண்மையில் ஆச்சாரியார் கூறின உவமை சரியானதல்ல, பொருந்தாது. காங்கிரஸ், சேற்றிலே இறங்கிய வண்டியல்ல! அச்சு முறிந்தவண்டி, ஆகாத வண்டி! அதில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் மாடுஒரு சண்டி கொஞ்சம் அதற்கு காலும் நொண்டி! காந்தியார் பிடிவாதக்காரர், பலமுறை போரிட்டுத் தோற்றிருக்கிறார். எனவே அவரைச் சற்றுக்கால் நொண்டியான சண்டி மாடு என்றுரைத்தோம்! வண்டியின் அச்சுமுறிந்தது, பளுத்தாங்காததாலும், பாதை சரியில்லாததாலும். 2½ வருட ஆட்சியிலே அந்தவண்டி ஏற்றிச்சென்ற மமதை மிகமிகப் பளுவான வஸ்து, இஸ்லாமியரையும் திராவிடரையும் எய்க்கவேண்டும் என்பதற்காக, காட்டு வழி சென்றது. எனவே காங்கிரஸ் வண்டியின் அச்சு முறிந்திருக்கிறது. அந்த அச்சுமுறிந்த வண்டியிலே பூட்டப்பட்டிருக்கும் நொண்டியான சண்டிமாடு, வண்டியை இழுத்துச்செல்கிறது. வெளியே வந்த ஆச்சாரியார், இதனைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுகிறோம்.

காந்தியார் தமது புதுப்போராட்டத்தைத் துவக்கியே தீருவதென்று முடிவு செய்துவிட்டார். யுத்த முயற்சியைக் கெடுக்கத் துணிந்துவிட்டார். பாகிஸ்தானை எதிர்த்தே தீருவதென்றும் தீர்மானித்து விட்டார். இந்த இரண்டும் ஆச்சாரியார் போக்குக்கு நேர் மாறானவை, ஆச்சாரியார், யுத்த முயற்சியில் ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்றும், பாகிஸ்தானிகளுடன் சமரசம் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்றும் கூறிவிட்டார். இனி எப்படி அந்த வண்டி ஆச்சாரியாருக்கு ஏற்றதாக முடியும்! ஏனோ இன்னமும் அவருக்கு இந்த மயக்கம்!!

இந்தப் புதுப்போர் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிர்ப்பு என்ற பெயரில் துவக்கப்பட்டாலும், உண்மையான நோக்கம் வேறு! காந்தியாரே தமது அறிக்கையிலே பிரிட்டிஷாரின் யுத்த முயற்சியைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று நான் எண்ணவில்லை. அப்படி எண்ணினால், மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பே இதனைச் செய்திருப்பேன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இப்போது இந்தத் தீயில் குதிக்கும் திருவிழா நடத்துவதற்குக் காரணம், முஸ்லீம் திராவிடர் ஆகியோரின் கோரிக்கைகளை, ஓரளவுக்குப் பிரிட்டிஷார் ஏற்றுக் கொண்டதால், மனம் வெதும்பி பிரிட்டிஷாரை மிரட்டி, இஸ்லாமிய திராவிடர்களின் கோரிக்கைகளை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணமேயாகும். இந்தப்போர், வகுப்புப் போராகவே வளரும் என்பதை அவர் அறிவார். ஆனால் அராஜகத்தை அணைத்துக் கொள்ளவும் தயாராகிவிட்டதாகத் தெரிவிக்கிறார்.

வகுப்புக் கலவரமாகவே இந்தப்போர் வளரும் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

1930—31ல் காங்கிரஸ் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை நடத்திற்று. காங்கிரசின் போக்கு முஸ்லிம்களால் கண்டிக்கப்பட்டது. சட்ட மறுப்பு இயக்கத்திலே சேராதவர்களைத், தேசத் துரோகிகள் என்றும், நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பவரென்றும், வெள்ளைகாரருக்குக் குலாம் என்றும் காங்கிரசார் தூற்றித், துவேஷப் பிரசாரம் செய்தனர். விஷயமறியாத மக்களிடம் சட்ட மறுப்பில் சேரமறுத்தவர்கள்மீது வீண் பழிசுமத்தி விரோத மனப்பான்மையை உண்டாக்கி வைத்தனர், ஆத்திரமூட்டினர். அதன்பலன் என்ன? நாடெங்கும் வகுப்புக் கலகம்! அமளி! கொலைகுத்து முதலியன தாண்டவமாடின. இதோ அந்தச்சமயம், சாந்த சொரூபியாம் காந்தியாரின் கைங்கரியத்தின் எதிரொலியாக விளைந்த விபரீதத்தின் விவரம் தருகிறோம், பாருமின் எவ்வளவு நெருக்கடி விளைந்தது என்பது விளங்கும். சமாதானம் நிலவி இருந்தகாலத்திலேயே இத்தகைய கோரம் நிகழ்ந்ததென்றால், சமர் நடக்கும் இதுபோது, எதிரிகள் எப்பக்கம் பாயலாம், எப்போது தாவலாம் என்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, கொடுமையும் கோரமும் எவ்வளவு பயங்கரமானதாகவும், நாட்டைக் கெடுக்கக்கூடியதாகவு மிருக்கும் என்பதைச் சற்று யோசியுங்கள். இதோ தகவல்!

சட்ட மறுப்புச் சமயத்திலே நடந்த வகுப்புக் கலவரங்களில் சில இவை.

ஜுலை 8ந்தேதி	—	வங்காளத்தில் ரங்கபூர் என்ற இடத்தில் கலவரம்.
„ 9 „	—	வேலூரில் வேதனை.
„ 10 „	—	லாகூரில் அடிதடி.
„ 11 „	—	பம்பாயிலும், ஐக்கிய மாகாணத்தில் எட்டா என்ற இடத்திலும் வகுப்பு அமளி.
„ 12, 15	—	வங்காளத்தில் மைமன் சிங் பகுதியில் கலகம்.
„ 17 „	—	மதுரையில் மண்டை உடை திருவிழா. மத்திய மாகாணத்தில் அம்ரோடி நகரிலேயும் ஜபல்பூரிலேயும் அமளி.
„ 19 „	—	கல்கத்தாவிலே கல்வரம்.
„ 23 „	—	சிந்துமாகாணத்திலே ஷிகார்பூரிலே கலவரம்.
„ 24 „	—	பஞ்சாபில், லூடியானாவிலே கலகம்;

ஆகஸ்ட் 2ந்தேதி — பீகார் மாகாணத்தில் சம்பாரன் ஜில்லாவிலே கலகம்.
,, 4 to 11 சுக்கூரில் கலகம்.
,, 12 ,, — பஞ்சாபில் அமிர்த சரசில் அமளி.
,, 22 ,, — கராச்சியிலே கலவரம்.
,, 24 ,, — கோண்ட் வகுப்பாரும் போலீசாரும் கைகலந்தனர், மத்திய மாகாணத்திலே பெய்டேல் ஜில்லாவிலே.
,, 31 ,, — பம்பாயில், கெய்ரா ஜில்லாவிலே கலகம்.
செப்டம்பர் 1ந்தேதி— வங்காளத்திலே குல்னாஜில்லா
,, 2 ,, — கராச்சியில் கலவரம்.
,, 4 ,, — கிராமவாசிகள் போலீஸ் அடிதடி, பம்பாயில், சதாராஜில்லாவில் நடந்தது.
,, 6 ,, — நாக்பூரில் பம்பாயில் கலகம்.
,, 7 ,, — பம்பாய்.
,, 12 ,, — ஐக்கிய மாகாணத்திலே புலந்தசார் ஜில்லாவில் கலகம்.
,, 16 ,, — மத்திய மாகாணத்தில் ரெய்ப்பூரில் கலகம்.
,, 25 ,, — பம்பாயில், பான்வெல் என்ற இடத்திலே அமளி.
,, 26 ,, — மொரதாபாத்தில் கலகம்.
,, 30 ,, — வங்காளத்தில் கோபிகாத்பூரிலும், மத்திய மாகாணத்தில் ரெய்பூரிலும் கலகம்.
அக்டோபர் 2ந்தேதி— கான்பூரில் கலவரம்.
,, 3 ,, — வங்காளத்தில் மித்இபூர் ஜில்லாவில் கலகம்.
,, 4 ,, — ஐக்கிய மாகாணத்தில் நர்க்கி என்ற இடத்திலும், வங்காளத்தில் டாய்லுக் என்ற இடத்திலும் கலகம்.
,, 6 ,, — மத்தியமாகாணத்தில்பண்டாரா ஜில்லாவிலே கலகம்.
,, 10 ,, — அதே மாகாணத்தில் சியோனி ஜில்லாவில் கலகம்,
,, 17 ,, — வங்காளத்திலே டிப்பேரா ஜில்லாவில் கலகம்.
,, 19 ,, — நாசிக் அருகே கலகம்.
,, 22 ,, — வங்காளத்திலே தீனாஜ்பூர் ஜில்லாவிலே கலகம்.
,, 24 ,, — மோரதாபாத் தில் கலகம்.
,, 26 ,, — பம்பாயில் கலவரம்.
,, 28 ,, — ஐக்கியமாகாணத்தில் சண்டாசி ஜில்லாவிலே கலகம்.
,, 29 ,, — டில்லியில் கலவரம்.
நவம்பர் 5ந்தேதி பம்பாயில் கலகம்.
,, 7 ,, — பம்பாயில் கலகம்.
,, 10 ,, — பீகாரில் சந்தால் பிரதேசத்தில் கலகம்.
,, 12 ,, — மேற்படி இடத்திலேயேகலகம்.

மேலும் பலப்பல கலவரங்கள் நடைபெற்றன. விரிக்கின் வேதனையே மிகும். குறிப்பாகச் சிலகாட்டப்பட்டன. இத்தகையகுழப்பம், போர்க்காலத்திலே நடக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் பொதுமக்களோ, சர்க்காரோ சம்மதிக்கமுடியுமா? இத்தகைய குழப்பம், எதிரிக்கு உடந்தையாக இருக்கவேண்டுமென்ற உள் எண்ணக்காரர் தவிர மற்றையோர் செய்ய முன்வருவார்களா என்று கேட்கிறோம். காரிருள்! மின்னல்! இடி! கடலிலே வழிதவறி மரக்கலம் செல்கிறது. கப்பலோட்டி, கலக்கத்தோடு, சுழலேயும் அலையையும் கண்டு இடை இடையே காணப்படும் பனிப்பாறைகளைப் பார்த்து, மரக்கலத்தைச் செலுத்துகிற வேளையிலே, கப்பலிலே உள்ள ஒருகுறும்பன், தன்திறமை யைக்காட்ட வேண்டி, அடித்தட்டிலே, கோடாலி கொண்டு வெட்டினுல், அவன் கடலிலே பசியுடன் உலவும் சுறுவுக்கு இரையாகும்படி, தூக்கிக்கடலிலே வீசி எறியப்படுவான்! நாட்டுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ள நாளிலே, காந்தியார் இத்தகைய வகுப்புக்கலகமும் குழப்பமும் வரவேண்டுமென்ற உள்நோக்கத்துடன் கிளர்ச்சியைத்துவக்கினுல், சர்க்காரும் மக்களும் அவரைச் சும்மாவிட்டு வைத்திருக்கமுடியுமா என்று கேட்கிறோம்.

திராவிடநாடடைப் பொறுத்தமட்டிலே, காந்தியாரின் புதுப்போர், ஜஸ்டிஸ் கட்சியைத் தூற்றும் சந்தர்ப்பமாக, காங்கிரஸ்காரர்களால் உபயோகிக்கப்படுவதோடு, தீர்ந்துவிடும். காங்கிரஸிலிருந்து "கணி கண்ணன் போகிருன்...........நீயும் உன் பைநாகப் பாயைச் சுருட்டிக்கொள்" என்று ஆச்சாரியார் கூறிவிட்டார். அவர் விலகியதும், பலர் காங்கிரஸிலிருந்து விலகிவிட்டனர், விலகுகின்றனர். கடுமையானபோர், கடைசிப்போர் என்று கிருபலானி கூறுவதுகேட்டுச், சில காங்கிரசார், இந்த நோத்திலே ஆச்சாரியார் பட்டு ஆபத்திராது, அதற்குப் போவோம் என்று கருதி, அவரைச்சூழ்ந்து நிற்கின்றனர். ஆச்சாரியார் இல்லாத காங்கிரஸ், பெட்ரோல் இல்லாத மோட்டாராகி, கரியில் ஓடும் வண்டிபோலாகிவிட்டது. சில கொடிதாங்கிகளுக்கு, ஆச்சாரியார் விலகினது. காங்கிரசிலே தாம் பூலம் பெறும் இடத்தை வாங்கிவைத்ததால், அவை காங்கிரசைப்பற்றித்தமுக்கடிக்கின்றன. ஆச்சாரியாரின் பிரசார பலம் இல்லை என்பதோடு, காங்கிரஸ் சமதர்மிகள், பொதுஉடைமைக்காரர்கள் ஆகியோரின் பிரசார பலமும், காந்தீயப்போருக்கு இம்முறை கிடைக்கப் போவதில்லை. எதிர்க்கவும் போகிருர்கள். இந்நிலையிலே காந்தியாரின்போர் நடக்கையிலே துவண்டு கீழே வீழ்ந்துவிடும் என்றே நாம் கருதுகிறோம். கதர் இயக்கம், அரிஜன இயக்கம், இந்தி இயக்கம், கிராம சேவா இயக்கம் என்பனவற்றின் பேரால் இருந்து வரும், பாரதமாதாவின் சம்பளச்சேனை, காந்தியாரின் போரிலே கலந்துகொள்ளும், கருத்தைவிடக் காசு பிரதானம் அவர்கட்கு!

காந்தியாருக்கே, இன்று தமது போர் நடத்தக் காங்கிரஸ் பயன்படாது என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது. ஆகவேதான் அவர், மாணவர்களேயும், தொழிலாளரையும் தமது இயக்கத்திலே சேர்க்கிருர். சமதர்மிகள், சோவியத் அன்பர்கள், பாசீச எதிர்ப்பாளர்கள், மாணவரிடையேயும், தொழிலாளரிடையேயும், காந்தீயப்போரின் கபோதித்தன்மையை விளக்கிக்கொண்டு வருவதால், அந்த இடமும், காந்தியாருக்கு அதிகபயன்தரும் என்று கூறமுடியாது. எனவே, 'ஆள்பஞ்சம்' வெகுவிரைவிலே ஏற்பட்டுவிடும். ஆனல் குழப்பத்தையே காந்தியார் நம்பியிருப்பதால், அதனைத்தடுக்கச், சர்க்காரும், காங்கிரசல்லாத மற்றக்கட்சியிலும் கூடி ஆலோசித்துத், தக்க முறையைத்தக்கசமயத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்கொள்வர்!

5-ம் பக்கம் பார்க்க.

முத்தமிழ் கற்றோரே! 10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

"உறுதி! உறுதி! உறுதி! என்றே சமூகம் என்றெண்ணோர்க்கு இறுதி! இறுதி! இறுதி! எனும் புரட்சி மொழி பேசு.

முத்தமிழே! இவைகளை என் தோழர்களுக்கு இனியேனும் நீ தரவேண்டும், இது என் விருப்பம். முத்தமிழ் கற்றோரே! திடுக்கிட வேண்டாம், விதி, மேலுலக வாழ்வு என்றுரைக்கும் சதி, குலத்துக்கோர் நீதிகூறிடும் கெடுமதி, கந்த புராணம், இதிகாசம், காவியம், கவிதை எதுவாயினுஞ்சரி, அவைகளை இயற்றினோர், கம்பன், கடம்பன், சிம்பன், என்றிருப்பினும் சரியே, இந்த முழுமோச மூன்று கருத்துகளையும் கொண்ட ஏடுகளை இனி மக்களுக்குத்தாரோம் என்று துணிகரமாக ஓர் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவீரா! வீரரையும் கோழையாக்கும் விபரீதத்தன்மையும், ஆண்டவனை அநாகரீகச் சேட்டைக்காளாக்கிக் காட்டும் ஆபாசத்தையும், மக்களின்மன வலிமையை மாய்க்கும் கொடுமையையும், பார்ப்பன குலத்துக்கே உயர்வு தந்து மற்றையக் குலத்தவரை அடிமையாக்கும் கோரத்தையும் இவ்வுலகம் பொய், அங்கிருப்பதே மெய், என்றுரைக்கும், வஞ்சகத்தையும், எக்கஷ்டம் வரினும் அவனிருக்கிறான் ஆட்கொள்ள என்று கூறி, வழக்கைக் காலங்குறிப்பிடாது, வாய்தாபோடும் வழக்கத்தையும் புகுத்தியுள்ளவை, இயலிலே, இசையிலே, நாடகத்திலே எங்கு இருப்பினும் அவைகளை உள்ளடக்கியவைகளை ஒழித்துவிடும் தீரம் உங்களுக்குப் பிறக்கவேண்டும்.

கலை போய்விடுமே! என்று கண்ணீர் விடாதீர். அவைகளின் அழகு என்னே! என்னே! என்று ஏங்காதீர். ஏழாவது முறையாக இந்தக் காவியத்துக்கு இன்னவிதமான உரை எட்டேமுக்கால் ரூபாய் விலையில் 7600 காபிகள் அச்சிட்டு விட்டோமே, இப்போது எப்படி கலையிலே உள்ள கறைக்காக அத்தகைய காவியமே வேண்டாம் என்று கூறுவது என எண்ணிப் புத்துலகுக்கு எதிரிகளாகாதீர்!

நீங்கள், புதுக்கருத்துகள், சமுதாயநீதி, மக்கள் எழுச்சி, ஆகியவைகளைக் கொண்ட காவியங்களை இயற்றவல்லீர், கவிபாடிட அறிவீர், பண்ணமைக்க முடியும், நாடகம்தீட்டிட இயலும். பழயகூளத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுவதை நிறுத்திக்கொண்டு, மக்களின் இன்பவாழ்வுக்கு, விடுதலைக்கு, அறிவுக்கு, சமத்துவத்துக்குத் தேவையான புதுநூற்களை, கவிதைகளை, பண்களை நாடகங்களை இயற்றும் சக்தி உமக்கு உண்டு. ஆனால் பழைமையிலே, புராணத்திலே உள்ள பக்தி, உமது சக்தியைச் சாய்க்கிறது. இதுகேட்டுக் கோபித்து சு. ம. வின் குயுக்தி வாதம் என்று தூற்றிவிட்டுத் திருப்தி அடையாதீர் என்று நான் முத்தமிழ் கற்றோரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை நான் மாறச்சொல்கிறேன், இணங்கினால் என் மகிழ்வு எவ்வளவோ இருக்கும்! இளைஞர் உலகில் இருப்பவன் நான்! என் எண்ணம் அந்த உலகின் எண்ணம்! புத்துலகப் பூந்தோட்ட வாடை! அவர்கள் இணங்கமறுத்தால், இருகைகூப்பி அவர்களைத்தொழுது, இளைஞர் உலகம், "பலகற்ற பெரியோரே, உலகநிலை கற்கமறந்தீரே! இதோ உலகு மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. காணீர்" என்று கூறிவிட்டு, இளைஞர் உலகம், வீறு கொண்டு எழும் என்பதிலே எனக்குச் சந்தேகமில்லை. முத்தமிழ் வல்லோருக்கு நான் இத்தனையும் கூறினது, அவர்களின் மனம் மீண்டும் மீண்டும் புராணத்திலே போய்ப் புதைந்துகொள்ளாமலிருக்க வேண்டும், அவர்கள் திறமை, துருப்பிடித்த புராணத்துக்குப் புதுமெருகிடும் பயனற்ற வேலையைவிட்டு, அவர்கள், புத்துலகு அமைக்கும் பணியிலே ஈடுபட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினால்! உலகெங்கும் ஊரெங்கும் புத்துணர்ச்சியும், புதுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டு வருவதால்! விடவே மாட்டேனே! நான் அதனை, விடவே மாட்டேனே! என்று கூறிக்கொண்டு நிற்கவும், புல்லாகிப் பூண்டாகி என்ற பதிகத்துக்கு விளக்கவுரை பதிப்பித்து டார்வின் கொள்கையைவிட இதிலே தத்துவ விசேடமுண்டு என்று தர்க்கித்தும் அவர்கள் தங்கள் காலத்தைக் கழிக்க விரும்பினால், நான் அவர்களைத் தடுக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு திருப்தி, நம்பிக்கை, உறுதி எனக்கு. **அவர்களின் காலம் தீர்ந்து விட்டது. புதுக்காலம் பிறந்து கொண்டிருக்கிறது! அதன் ஒளி வீசத்தான் போகிறது! மணம் பரவித்தான் தீரும்!!**

அபிராமம் முஸ்லீம் லீக் மாநாடு

இராமநாதபுரம் ஜில்லா, அபிராமம் நகரில் ஐந்தாவது முஸ்லீம் லீக் மாநாடு 26—7—42 காலை 9-மணிக்கு. கம்பம், கான்சாகிப் N. K. P. P. ராவுத்தர் அவர்கள் தலைமையில் விமரிசையாக நடைபெற்றது. நகரெங்கும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டு. விழா போல மக்கள் குதூகலமாக, மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். பாவோடிக் காம்பவுண்டில் சர். மகமது இக்பால் அவர்களின் பெயருடன் அலங்காரப் பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது கம்பம். கமுதி, மானாமதுரை, பரமக்குடி மதுரை ஆகிய இடங்களிலிருந்து ஏராளமான தோழர்கள் வந்திருந்தனர். பள்ளி மாணவர்கள் விசேஷ ஆர்வம் காட்டினர்.

முஸ்லீம் லீக் கொடியை தூத்துக்குடி ஜனாப் பாபா ஜான் ஏற்றி வைத்தார். ஜனாப் S. N. P. முகமது உசேன், வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தற்கால அரசியல் நிலைமையை விளக்கியும் முஸ்லீம்களின் கடமையைக் குறித்தும் தலைவர் தமது பேருரையில் விளக்கினார்.

விருந்துக்குப் பிறகு, பிற்பகல் 2 30 மணிக்கு மாநாடு கூடி முக்கியமான 8 தீர்மானங்களை நிறைவேற்றின. பாகிஸ்தான் ஆதரவு, திராவிடஸ்தானுக்கு ஆதரவு. லீக் தலைவரிடம் நம்பிக்கை. காந்தியாரின் பூச்சாண்டிக்குக் கண்டனம், காக்சார் மீதுள்ள தடை நீக்கப்படவேண்டியதற்குச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வது போன்ற தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. தீர்மானங்களிலே, திராவிடஸ்தான் தீர்மானத்தில் தோழர் அண்ணாத்துரையும் காந்தியாரின் புதுப்போர்க் கண்டனத் தீர்மானத்தில், பெரியார் அவர்களும் கலந்துகொண்டு பேசினர்.

இரவு விருந்துக்குப் பிறகு. 9மணிக்கு மாநாடு மீண்டும் கூடியது. தற்கால அரசியல் நிலைமையும் நமது கடமையும் என்பது பற்றி 9 மணியிலிருந்து 10-30 மணி வரை தோழர் அண்ணாத்துரையும். 10-30 யிலிருந்து 12-30 வரை, பெரியாரும், சொற்பொழிவாற்றினர்.

தலைவர் முடிவுரை, வந்தனங் கூறலுடன் மாநாடு இனிது கலைந்தது.

மறு தினம் காலை 7 மணிக்கு. பெரியாரும் தோழர் அண்ணாத்துரையும் புறப்பட்டுத் திருச்சி சென்று. தோழர் T. P. வேதாசலத்தின் வீட்டில். இயக்க சம்பந்தமாகவும், அடுத்த மாதம் நடைபெற இருக்கும் வாலிபர் மாநாடு சம்பந்தமாகவும் கலந்து பேசிவிட்டு. இரவு புறப்பட்டு. பெரியார் ஈரோட்டுக்கும் அண்ணாத்துரை காஞ்சிபுரத்துக்கும் சென்றனர்.

ஆச்சாரியாருக்குப் பதவி?

சென்னை மாகாணத்துக்கு விரைவில் ஆலோசனையாளர்கள். பலகட்சிகளிலிருந்தும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவரென்றும், தேசியக்கட்சியின் சார்பாக, தோழர் இராசகோபாலாச்சாரியாருக்குச் "சான்ஸ்" கிடைக்குமென்றும், வதந்தி உலவுகிறது.

1943ல் யுத்தம் முடியும்

அமெரிக்க பிரதிநிதி சபை. ராணுவக் கமிட்டி சேர்மன் மிஸ்டர் மே, 1943ல் யுத்தம் நிச்சயம் முடிந்து விடுமென்று கூறுகிறார்.

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

முத்தமிழ் கற்றோரே!

"பழய புராணத்தைக் கண்டித்து மக்களிடை அவை பரவாது தடுக்காமுன்னம், முத்தமிழ் கற்றும், சித்திரத்தமிழ் தீட்டியும், பயன் இல்லையே! இதற்கு மாநாடு ஏன்?" என்று கேட்கப் போகிறேன். என்று வீரன்கூறினன், சற்றுகோபத்துடன். "செச்சே! அதெல்லாம் கூடாதுவீரா! முத்தமிழ் மாநாட்டார் பைந்தமிழ் பரவச்செய்யவே இத்தனை பாடுபடுகின்றனர்" என்று நான் சமாதானங் கூறினேன். அப்படியானல், அவர்களுக்கு நீ சிலயோசனைகள் கூறு, முத்தமிழ் மாநாடு பலன தருமாறு ஏற்பாடுசெய்! பழயபுராணத்தைப்பற்றிப் பேசிப்பாடி ஆடிடக் கூடுவரேல், நான் என் புதுப்புராணத்தைப் படித்து, பொற்காசு தாரும் என்று கேட்பேன், என்றான் வீரன். வீரனும் நானும் பிறகு கலந்து பேசினோம், முத்தமிழ் கற்றோருக்கு முழு அன்புடன் இதனைத் தருகிறோம்.

"முத்தமிழ்கற்ற வித்தகரே கேண்மின்! இன்று தமிழகத்திலே, இயல், இசை, நாடகம் எனும் முப்பிரிவுகளிலும், மக்களிடை, மொத்தத்திலே, பரப்பப்படும் அறிவு, கடவுட் கொள்கைக்கும், மார்க்கபோதனைக்கும், மனஎழுச்சிக்கும், ஏற்றதாகவோ, போற்றி வரவேற்கக் கூடியதாகவோ, இல்லை என்பதை வீணில் மறுக்காதீர், மாநாட்டிலே விவாதிக்க மறக்காதீர், உண்மையை ஊராரிடம் கூறாது மறைத்துவிடாதீர்.

இயல், இசை, நாடகம், மக்கட்கு, அறிவுவளர, ஆர்வமூட்ட, மகிழ்ச்சிபிறக்க, நன்னெறியிலே நடக்க வைக்கப்பயன்படவேண்டும். வெறுங்கற்பனை, வீண் கனவு, விபரீத புத்தி, வெறுக்கத்தக்க ஆபாசம், மூடத்தனம், குருட்டுக்கோட்பாடு, கோணல் சேட்டைகளாகும் சடங்குகள், மிரட்சி, பீதி, மனமயக்கம், ஆகிய பிணிகள், பரவாதிருக்கும் சமுதாயமே, புத்துலகு கோருகிறது. முத்தமிழ் இதற்குப் பயன்படும்படி, இன்று உளதா என்பதை ஆராயுங்கள்.

முக்கனிச்சாற்றைத் தங்கவட்டிலிலே, ஊற்றி, சதங்கைகுலுங்க நடந்துவந்துப் பருகிடத்தந்திடும் பைங்கிளியனையாள்போல், கவிகள், தமது கவிதைத் திறனைக் காவியமாக்கித்தருவர், நாம்களிக்க. கனிரசம் பருகிக் கிளிமொழியாளுடன் கொஞ்சிடுதல் போல் கவிதைகள் காவியம் ஆகிய உயர் கலைகளைக்கற்று, உள்ளம் குளிர்வர் உலகோர்.

ஓட்டைமொந்தையிலே, ஈமிதக்கும் புளித்த கள்ளை ஊற்றி, "காரக்கருவாட்டைச் சுவைத்து இதனையும் பருகடா, கந்தா!" என்றுரைத்து, கள்ளுக்கடைக்காரன், குடியனுக்குத்தர, அவன் அதனை ஆடிப்பாடிப் பருகி, "அண்டசராசரம் ஆடுதண்ணே! ஆதிசேஷனும் இங்கே ஓடுதண்ணே!" என்று கூத்தாடுவான், கெடுவான் அதுபோல்உளுத்துப்போனகொள்கைகளை, மடமடுவில் ஊறிப்போனவைகளை, புராணம் எனக்கூறி, மக்களிடம் போதித்தால், போதைகொண்டோராகி, புதுமை கண்டு மிரண்டு, பழமையில் தெளிந்து, பாசைபிடித்த மணத்தோராகி, மக்கள் பாழ்படுகின்றனர். கலை, மக்களின் அறிவுக்குக் கொலைக் கருவியல்லவே! மக்களின் மாண்புகளை வளரச்செய்யும் வாய்ப்பு! அறிவைத் துலங்கவைக்கும் சக்தி! ஆனந்தபுரிக்கு அமைந்ததோர் வாசல்! பண்புஎனும் பயிருக்கு நீர்! வாய்மை எனும் மரத்துக்கு வேர்! கற்றோருக்குக் கரும்பு! இளைத்தோரையும் எஃகு உளத்தோராக்கும் மருந்து! காலத்தைமீட்கும், காலத்தைப் புதுப்பிக்கும் வன்மையுங் கொண்டது. கலை, இனத்தின் சிறப்புக்கோர் சித்திரச்சாலை! வஞ்சனைக்கு வலையல்ல! ஆபாச அலையாகாது! மூடத்தனம் குடிபுகும் வளையாக, உலுத்தர் நுழைந்துகொள்ளும் உளையாக, பாம்பியல்பினருக்கோர் புற்றாக, சிலமற்றோரின் சிந்தனைச்சேறாக, இருப்பின், அத்தகைய கலை, அதனைக்கற்கும் மக்களின் அறிவை நிச்சயம்கொலைசெய்து, வஞ்சகவலையில் விழச்செய்து, விடும் என்பதனை எவர்மறுக்க முடியும்.

கலைவளர்ச்சியிலே கருத்துக்கொண்டோரே! கற்றோரே! கூறுமின், இன்று நந்தமிழகத்திலே, இயல், இசை, நாடகமெனும் துறைகளிலே, போதிக்கப்பட்டு வரும் விஷயங்கள், உன்னதமான கலையா, அன்றி அறிவுக்கொலையா என்பதனை.

ஆன்றோர், தந்தனர், அணியிலக்கணங்கண்டனர், அவைகளின் அழகை என்னென்பேன், உவமைகளின் உயர்வு எத்துணை, 'காட்சிவருணனை எவ்வளவு களிப்பூட்டுகிறது, நடை அழகு காணீர்—என்று கூறுதீர்! நஞ்சை, நவமணிப் பெட்டியிலிட்டுத் தந்தாலும், கொல்லுமேயன்றி, விடாது. நர்த்தனமாடிடும் நாகப்பாம்பின் பற்களிலே விஷமே காண்போம். நயவஞ்சகரின் நடைஉடை காணக் காட்சியாகத்தானிருக்கும், நம்பிடிலோ, நாசமே வந்துதிக்கும். எனவே நூற்களின் நடை அலங்காரத்தை விரித்துக்காட்டி, மற்றதை மறைப்பது, மக்களைக் கெடுப்பதாகும்.

நான் கூறுகிறேன் கேட்டுவிட்டுப், பிறகு பதில் கூறுமின். இன்றைய நிலையிலே முத்தமிழ்மூலம் மக்கள் கற்றிருப்பது, பலப்பல என்றபோதிலும், விரித்துப் பிரித்துத்தொகுப்பின், மூன்று கருத்துகள் என்று சுருக்கமாகக்கூறலாம். மக்கள் இயல், இசை, நாடகமூலம் இன்று கற்றிருப்பது.

(1) விதி

(2) மேல்உலக வாழ்வு

(3) குலத்துக்கோர் நீதி

என்பனவாகும். இல்லையா என்று கேட்கிறேன், "இவன் யார், ஏதுங்கல்லாதான்," என்று சினந்து கொள்ளாதீர். தாண்டவமாடும் தயாநிதியின் இடதுகால் தூக்கிநின்றாடும் பெருமையினைக்குறித்து, நீவிர் வெண்பாபாடுவீர், நானறிவேன்! நான் உங்களைக்கேட்பது, உங்கள் கல்வியின் திறனைக்காட்டுங்கள் என்றல்ல! காட்டச்சொன்னல், காளமேகம்போல் வசைபாடி, இரட்டையர்போல் இடித்துக்கூறி, ஒட்டக்கூத்தர் போல் அதட்டி என்னை கம்பதாசனுகிராயா, எமது கல்வித்திறனைக்கொண்டு உன்னைக் 'கண்டதுண்டமாக்' கட்டுமா என்று கேட்பீர் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான்கேட்பது, உமது கல்வியின் திறமையல்ல! கல்வியின் தன்மையை!!

எலும்பைப் பெண்ணுருவாக்கிய அற்புதத்தை, எழுசீரடியிலே, எதுகைமோனை துலங்க எளிதில் விளங்காபதங்கள் குலுங்க அமைத்து மக்களிடை வீசினாலும், எலும்பானால் என்ன? எண்ணினால் பெண்ணாகாதோ, பெருந்துறையான் பேருல்! என்று பதம் செய்து இசைபெய்து அளிப்பினும், அன்றி, டான்சிங்கிலும், தபேலாமுழக்கமும், எலக்ட்ரிக் ஜோடனையும், கலந்து, நாடகரூபமாக்கித்தரினும், எலும்பு பெண்ணுருவாயிற்று என்ற கருத்தை, முத்தமிழிலே, எத்தமிழில் தருவதாயிருப்பினும்; கொச்சைத்தமிழே தெரிந்த நான் சங்கத்தமிழ்கற்ற சான்றோரே! உம்மைக்கேட்கிறேன், மக்கள் கொள்ளக்கூடிய கருத்து என்னவாக இருக்கமுடியும்! மூடநம்பிக்கையன்றி, இங்கே 'முத்தமிழ்' தந்தது என்ன! இதனைச்சற்று ஆலோசியுங்கள்.

முத்தமிழ்மூலமும் இன்று, மக்களின் வாழ்வுக்கும் தாழ்வுக்கும், சந்தோஷத்துக்கும் சஞ்சலத்துக்கும், பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும், செல்வவாழ்வுக்கும் செந்தேள் எனக்கொட்டும் வறுமை வாழ்வுக்கும், மாடமாளிகையிலே உலவும் மந்தகாசத்துக்கும், குடிசையிலே குளிர்க்காய்ச்சலால் குமுறும் கோலத்துக்கும், சுகதுக்கத்துக்குமக்களிடம் கூறப்படும்காரணம்,என்ன? விதி! விதி! விதி! நெற்றிவியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைத்தும், கையே தலையணையாய், கட்டாந்தரையே மெத்தையாய், காய்ந்தவயிறே தோழனாய்க்கொண்டு

கஷ்டப்படும் பாட்டாளியின் பரிதாபவாழ்வுக்குக் காரணம் என்ன? விதி! அது தீருவதெப்படி? ஆண்டவனை பஜி! அந்தமுறையாது?, அந்தணருக்கு வேண்டுவன தந்து அவரடிதொழு! பலன் என்ன? பரமனின் திருவடிநிழல் கிடைக்கும்! பிறகு? மேலுலகில் மேன்மையாக வாழுவாய்!

இதுதானே ஐயன்மீர், முத்தமிழ் இன்று மக்களிடை போதித்திருக்கும் கருத்து! மக்களின் மனதிலே, இக்கருத்து வேரூன்றி இருப்பதற்குக் காரணம்; இயல், இசை, நாடகமெனும் மூன்றின் மூலமும், ஓய்வின்றி இக்கருத்து திணிக்கப்படுவதனாலேயன்றோ! விதிவசத்தால், சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமனே, சிரமிழந்தான், பரமமே பித்தனாகி பிச்சையெடுத்தான், பாற்கடலில் துயில்பவனே, பதினான்காண்டு காட்டிலே திரிந்தான்என்ற கருத்தைப்புகுத்திவிட்டீர்களே, மதுரை மில்லிலே மார்பிளக்கப் பாடுபட்டும், வயிறார உணவின்றி வாடும் தொழிலாளியோ, பண்ணையிலே மாடென உழைத்து வாழ்வழியின்றி வாடும் உழவரோ, தமது குறைதீர, மருந்து எதுவென்றுணர, மார்க்கம் ஏற்படமுடியுமா! மார்கழிமாத நோன்புமுதற்கொண்டு மாரியம்மன் பண்டிகைவரையிலே கற்றுக்கொண்டு, வருகிற வருவாயிலும் பெரும்பகுதியை வஞ்சகருக்கு அளித்து வாட்டத்தை மேலும் பெற்று, "காலுக்குச் செருப்புமில்லை! கால் வயற்றுக்கூழுமில்லை! வீணுக்குழைத்தோமடா என் தோழனே!" என்று அவர்கள் ஏவணிபாட, நாடகத்திலேயோ, பஜனைக்கூடத்திலேயோ, புராணிகனின் மாடத்திலேயோ, அத்தகைய பாட்டாளி மக்களைக் கூட்டிவைத்து

"யாரைவிட்டதுகாண் விதிவசம்"
எவரை விட்டதுகாண்
ஈசனை சிவகாமிநேசனை விட்டதா?
எம்பெருமான் சகுராமனை விட்டதா?
யாரை விட்டதுகாண் விதிவசம்

என்றுபாடி, அடக்கிவிட முத்தமிழ் மெத்தப்பயபடுகிறது. உண்டா, இல்லையா!

முத்தமிழ் என்றுகூறி மக்களிடையே இன்று பரவச்செய்துள்ள கருத்தின்படி, பார்ப்பனர் என்ற குலம் உயர்ந்தது, மற்றவை படிப்படியாகத் தாழ்ந்தது குலத்துக்கோர் நீதி உண்டு, அது கோணிடில், உலகு கோணிடும் என்ற எண்ணமும், ஏற்பாடும் நிலைக்கச் செய்து விட்டனர். ஒரு சிறு கூட்டம், பெரும்பான்மையினரை, இழிகுலமென்று இழித்துப்பழித்துப் பேசி, அடக்கி ஒடுக்கி அழித்திடும் கொடுமை, இங்கன்றி வேறு எங்கேனும் உண்டா! இடி பலபட்டும் எழுச்சியின்றி ஏழைமக்கள் இருப்பதன்காரணம், "என்செய்வது, எல்லாம் விதிவசம்" என்று அவர்கள் எண்ணும்படி செய்துவைத்த சூட்சியல்லவா! இந்தச் சூட்சிக்குத்தான் இன்று முத்தமிழ் படைக்கலமாக இருக்கிறது! நான்கூறுவது தவறா? விதி, மேலுலக வாழ்வு, குலத்துக்கோர் நீதிஎனும் மூன்று மயக்கம் கலவாத முத்தமிழை இனியேனும் அளிப்பீர்களா என்று கேட்கிறேன்.

பக்தன் பாடுபடுவான், இருடபாவாகன ரூடராகப் பரமன்காட்சியளித்து, உன்கஷ்டம் தீர்ந்தது, இனி சிவபுரிவா என்று அழைப்பார். இதுதானே முத்தமிழில், மூலக்கருத்தாக மக்களிடை புகுத்தப்பட்டுவிட்டது. வாழ்வை மாயமென்றும், உலகை ஓர் கற்பனைப்பொருள் என்றும் சுகதுக்கத்துக்கு சித்ராபுத்திர சாசனத்தின்படி ஏற்கனவே போட்டுவைக்கப்பட்ட 'எழுத்து' காரணம் என்றும், குலதர்மமே புண்ணியமென்றும், பிறவியேபாவமென்றும், இவ்வுலகவாழ்வே ஒருகேடு என்றும், மேலுலகவாழ்வே மேம்பாடுடையதென்றும், முத்தமிழாலும் தித்தித்தங் கூறிவிட்டு, பிறகோர் நாள் மக்களைப்பார்த்து, "மகாஜனங்களே! நமக்குள் ஒற்றுமை வேண்டாமா! சக்திவேண்டாமா! தைரியம்வேண்டாமா! சுயராஜ்யம் வேண்டாமா! ஜனநாயகம் வேண்டாமா! சமதர்மம் வேண்டாமா!" என்று முழக்கம் செய்து பலன் என்ன? அவன் ரயில்வே ஏற்பட்டும், 'இன்னமும், "எத்தனைதூரமோ அறியேன் பண்டரிபுரம்" என்றுதானே பாடுகிறான் பஜனைக் கூடத்திலே. ரயில்வே கைட் (Guide) இருக்கிறது, பார்த்தால், பண்டரிபுரம் போகவேண்டிய இடத்திலிருந்து எவ்வளவு மைல், எவ்வளவுநேரத்திலே போகிறது, என்ன சார்ஜ், இவ்வளவும் தெரிந்துகொள்ளலாம்! செய்கிறானா! கிடையாது! பஜனைக்கூடத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு "எத்தனைதூரமோ அறியேன் பண்டரிபுரம் கால்களும் நோகுதே, கடும்பசியாகுதே" என்று கதறுகிறானே, அத்தகைய மனப்பான்மைக்காரனிடம் போய், காரல்மார்க்கஸ் எழுதிய காபிடலில், 14ம் பக்கத்திலே மூன்றாவது பாராவில் முதல்வரியிலே வர்க்கப்போராட்டத்தின் உண்மையை இன்னவிதமாக விவரித்திருக்கிறார், புரட்சி ஓங்குக, உலகத்தொழிலாளரே ஒன்றுபடுங்கள்" என்று பேசினால், என்ன நினைக்கிறான்! பெரியகூட்டம்! உரத்த குரலிலே பேசுகிறார். அடுத்தமாதம் ஸ்ட்ரைக் நடக்கும், என்ற இவைகளை எண்ணிக்கொண்டு, வீடுதிரும்புகிறான், வழியிலே முச்சந்திப்பிள்ளையாருக்கு மூன்று தோப்புக்கரணம் போட்டுவிட்டு, மரம் வைத்தவன் தண்ணீர் வார்க்காமல் போவானா? என்று எண்ணிக்கொண்டு வீடு நுழையும்போது, எதிர்கடையிலே M. S. சுப்புலட்சுமியின் பிளேட் "காட்டில்வளரும் பலகோடி உயிரை, ஊட்டிவளர்ப்பவர்கள்யாரோ"......! என்று இசையுடன் 'விதி' எனும் எண்ணத்தைக் கலந்து இன்ஜக்ஷன் கொடுக்க, அவனைக் கண்டமனைவி இப்போது கெவுளி சொல்லிற்று நீங்களும் வந்தீர்கள், என்று கூற, இருவரும், இன்றைக்கு இருப்பது போலவேவா கஷ்டம் இருக்கும், விடியாமல் போகுமா? என்று பேசிக்கொள்ள, மூத்தகுமாரன், "சுக வாழ்வு துன்பம், தாழ்வுஎன்றும் சதம் என்னலாமா, அரன் சோதனையிலே மனதுயர்ப்படலாமா, தலைவிதி விட்டுப்போமா" என்று பாடிக்கொண்டே உள்ளே நுழைகிறான். பாட்டாளியின் வாழ்க்கை இதுதானே!

வீழ்ச்சியுறு தமிழகமே எழுச்சி கேட்பாய்! விசை ஒடிந்த தேகமே வன்மைகொள்ளு! தாழ்ச்சிநீக்கி எழுச்சிபெறு, தடைகளை எதிர்த்தொழிந்து விடுதலைகோரு.

மூடமதியே விலகிநில்! இருட்டுக்கொள்கையே எம்மை அண்டாதே, எட்டநில்! மெய்யறிவே எம்மை ஆதரி!

விதி விதி என்று விம்மாதே! கதிஇல்லையே என்று கதறாதே, மதியிழந்து மனமயக்கில் ஆழாதே. உன்னை உணரு! உன் கஷ்டத்தின் காரணத்தைக் கண்டறி! உலகைத்திருத்தி அமைப்பேன் என்று முழக்கம்செய்.

இங்கு வாழ்வேன், என்று இயம்பு! இவ்வுலகு மாயை எனில், எனக்குமட்டுமோ, சிற்றரசர் சீமான்களுக்குமோ என்று கேள். மாயாஉலகு அவர்கட்கு மகிழ்ச்சியும், எனக்கு வாட்டமும் தருவானேன் வெட்டி வீழ்த்துவேன் வேதனைதரும் முறைகளை என்றுகூறி வீரனாக வெளியே வா!

(8ம் பக்கம் பார்க்க)

Printed at the United Printing Works, Hodgsonpet Conjeeveram.
and Published by C. N. Aunadurai, M. A at 51, Nimanthakara Street, L. Conjeeveram.